

עין משפט גר מצוה

לו א מיי פירי מהל' שנת הלכה א מתג עשין דנכנר א טושיע אית סי טושה עמיק ד נבניה ובי גמט פתיק צי
 לח ב ג מיי פירי מהל' שנת הלכה א מתג עשין טושיע אית סי טושה עמיק א שנת פתיק א
 לב ד ה מיי שם הלכה א מתג עשין טושיע אית סי טושה עמיק א

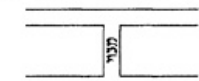
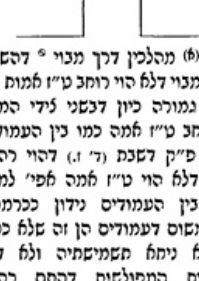
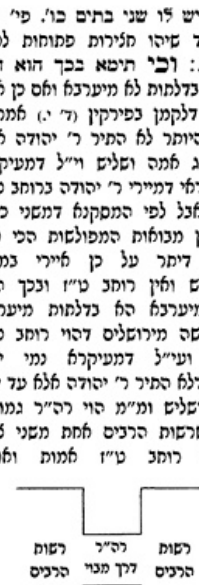
רב ניסים גאון

כאן קודם בת קול כאן לאתר בת קול. כפי שקול לקמן אמרו עתה בת קול ואמרו הלכה כבית הלל. ובכני דבני מערבא היכן יצאה בת קול, ר' בבי בשם ר' יוחנן ביבנה יצאנה בת קול, ר' יהושע היא דאמר אין משיבין בת קול, בבבא מציעא ספר הנהג אמרו עמו ר' יהושע על גבולו ואמר לא כשמים היא לאמר, ובכרי פירשנוהו וברכות.

רבינו חננאל

פי שיש לו שני בתים משי צירי הר"ר ערשה לחי מיכן ולחי מיכן וכו'. עד אמרו לו אין מערבין רה"ר בכך, וכי חישב בכך הוא ולא מיערבא, כלומר בלתי או קורה, הא בבלתה מיערבא איני דאין ענינות, והאמר ר' יוחנן וירושלים אילמלא דלחמיה נענלות בלילה חייבין עליה משום רה"ר, פי א"ש שיש לה דלתות, אילו (לא) היו דלתות נענלות המטלטל בתוכה חייב משום מטלטל ברשות (הרבים), וכן אמר ר' חמא, ופרקי רב יוחנן אה דרמו רבנן לאו מערבין רשות הרבים ערשה קמין, וכי קמין כיצד מערבין מבואות המפולשין לרה"ר, ערשה צורת הפתח מיכן ולחי או קורה מיכן, חניה איתר (בית נשאי אומן) (ב"ה אמרין) ערשה דלת מיכן ולחי או קורה מיכן, ויבין דאוקמנא במבואות המפולשין לרשות הרבים אמר רב הלכה כר"ה, ושמואל אמר הלכה כחנניה, איבעיא לתניה ר"ה אילבא רביה, צריך לנעול, ושמואל אינו צריך סתור צריך להיות דלתות ראיות לנעול, ואם אינו נעול לא חיישין, פי טומאת טהרות נבון גופו הדלתות, טימין טמיות טמנות, אבילי בלשון יון מבואות, פי עקום, להרשיה ערשה, והרא סבו עקום דהנה בנדרשא דרמו עליה חומיות דרב, דאמר תורתו כמפולש, וחומיו דשמואל דאמר הלכה כחנני, ואצורה דלת, ומרשקלי וטור (ובא)בשמואל דאמר הלכה כחנניה ש"ס הלכה כשמואל בהא, ואקשינן ומי עברין בתרין חומין, והתייא לעולם הלכה כבית הלל והרובה לעשות כב"ש ערשה כב"ש ערשה, ובלבד שלא יעשה קפוליו זה וקפוליו זה, בחומיו זה ובחומיו זה.

מי שיש לו שני בתים בו, פי שמי חצרות דלחין מצוי יותר בלחי עד שיהו חצרות פתוחות לתוכו ובמספתא גרסי' בהדיא ב' חצרות: ר"ב תיבא בכך הוא דלא מיערבא בו, פי שמי חצרות דלחין מצוי יותר בלחי דלפי דלתות לא מיערבא ואם כן איירי כדכ"ר גמורה דמת"ו אמון

אינה עוברת במצוי אלא ששני רה"ר עוברת אלא הפתחים וז"ל לפי זה אע"ג דלר' יהודה לחי וקורה מהני מדכנת ל"ג ולרובח י"ו לא מהני מודה הוא דמדאורייתא אין מילתק בין י"ג ל"ו וקסבר ב' מחילות דאורייתא ולכן פריך מירושלים אע"ג דכחכה י"ו אמה בין דחייבין עליה משום רשות הרבים מדאורייתא הוא הדין כחכה י"ג דמדאורייתא אין מילתק ואם חלמך כיון דלית ליה

לרבי יהודה שמי מחילות דאורייתא עמוק עשרה טפחים ורוחב ד' בו' למעוטי דרבי יהודה דיתר על כן הא מדקמין ברישא חיזוהו רשות הרבים סרטיא ופלטיא ומבואות המפולשות שמעין ספיר למעוטי דרבי יהודה לאו משום שמי מחילות אלא משום דקפנר לחי וקורה משום מחילה דליכא מאן דאסבר הכי בפירקין להכי אילטריך זו היא רשות היחיד גמורה למעוטי דרבי יהודה דלא היו רשות היחיד דלחי וקורה לא חשיבי מחילה:

והאמר רבה בו' פ"ה דפריך אמאי דשרינן לחי וקורה מזד אחד ומדמגרין לנעילת דלת אינו נראה לו שהיה מקשה לו דליכא לאוקומא נמי בנענלת ואם חלמך כיון דיש לו ב' מחילות ושלשית בנענלת הוא ג' מחילות ולקמן אמר דלכל היומר לב"ה שלש מחילות דאורייתא ויש לומר לפירושו דהיינו דווקא היכא דליכא ג' מחילות וגמרות הוו דאורייתא אבל הכא דשלישית ע"י דלת רביעית נמי לרין דלת ולר"י נראה דפריך משום דמשמע ליה דב"ה לא בני נעילה וכן אמר בסמוך דבבבב"ה לא נעילה כמו דבכרי ב"ה ע"י דלת ויש לומר דפריך כ"י היכי דלר' יהודה בשם ד' מחילות דלא חשיבי ליה מגרין נעילה הכי נמי ב' מחילות דלא חשיבי לרנן יהיה לרין נעילה וכן משמע בפרק שני (ד' כג) דשמי מחילות לרנן כס' ד' מחילות לרבי יהודה: וכן עברין בתרי חומרי. ואם חלמך ומאי סלקא דעתך השמא כיון דלא סתרו אהדדי וכי משום דהלכתא כותיה גמד דוכתא יהא הלכה כמותו בכל מקום ובכמה מקומות קיימא לן כמר בהא וכמר בהא ויש לומר דלא דמי דהאי מצוי שרי ב"ה לכולי עלמא וליכא מאן דמגרין דלמות: **כאן** אחר בת קול. ואם חלמך ומאי שנה דלא קיימא לן כנת קול דרבי אליעזר דהוסיב (ב"מ ד' ע"ג) ויש לומר דהתם לא ילאה אלא לכבודו כדמוכח התם ועוד דהתם היה ענג רבים והתורה אמרה אחרי רבים להטות אבל הכא אדרבה בית הלל הוה רובא ונתן כנת קול אלא משום דנת שמי וכו' חריו שפי ואם חלמך אס כן מאי קאמר ר' יהושע היא דלמך אין משגיחין בנת קול הלא לא אמר רבי יהושע אלא אנת קול דר"ה וי"ל דלא כשמים היא משמע דלא להשיג כלל בשום בית קול: כגון

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

הואיל ואיכא שמי מחילות מעלייתא מחילת הכית מכאן ומחילת בית השני מכאן סגי במקמתא פורתא: לחי מכאן. אלא פאת הכית האחד: ולחי מכאן. אלא פאת השני לאותו בית עלמא והוא קמיה לשני ראשי רשות הרבים ומותר לנטול שבת לנית: ירושלים.

מי שהיו לו שני בתים משני צידי רה"ר עושה לחי מכאן ולחי מכאן או קורה מכאן וקורה מכאן ונושא ונותן באמצע אמרו לו אין מערבין רשות הרבים בכך וכי תיבא בכך הוא דלא מיערבא הא בדלתות מיערבא והאמר רבה בר רב חנה אמר רבי יוחנן "ירושלים אילמלא דלתותיה נעולות בלילה חייבין עליה משום רשות הרבים ואמר עולא הני אבולי דמחוזא אילמלא דלתותיהן נעולות חייבין עליהן משום רה"ר אמר רב יהודה הכי קאמר ר' כיצד מערבין מבואות המפולשין לרשות הרבים עושה צורת הפתח מכאן ולחי וקורה מכאן איתמר רב אמר: הילכתא כחנא קמא ושמואל אמר הלכה כחנניה:

איבעיא להו לחניה אליבא דרביה הלל צריך לנעול או אין צריך לנעול ת"ש דאמר רב יהודה אמר שמואל אינו צריך לנעול וכן א"ר מחנה אמר שמואל אינו צריך לנעול איכא דאמרי אמר רב מחנה ברדכי הוה עובדא ואמר לי שמואל אין צריך לנעול בעו מיניה מרב ענן צריך לנעול או אין צריך לנעול אמר להו תא חזי הני אבולי דנהרדעא דטימין עד פלגיהו בעפרא ועייל ונפיק מר שמואל ולא אמר להו ולא מירי אמר רב כהנא הנך מגופות הואי כי אתא רב נחמן אמר יפניהו לעפרייהו לימא קסבר רב נחמן צריך לנעול לא כ"יון דראויות לנעול אע"פ שאין נעולות ה"ה הוא מבוי עקום דהוה בנהרדעא רמי עליה חומריה דרב וחומריה דשמואל ואצרכוהו דלתות חומריה דרב דאמר תורתו כמפולש

והאמר רב הלכה כת"ק כשמואל דאמר הלכה כחנניה והאמר שמואל תורתו כסתום כרב דאמר תורתו כמפולש ומי עברין בתרי חומרי והא תניא "לעולם הלכה כבית הלל והרובה לעשות כרבי בית שמאי עושה כרבי בית הלל עושה מקולי ב"ש ומקולי ב"ה רשע מחומרי ב"ש ומחומרי ב"ה עליו הכתוב אומר והכסיל בחשך הולך אלא אי כב"ש כקוליהו וכחומריהו או כב"ה כקוליהו וכחומריהו הא גופא קשיא אמרת לעולם הלכה כב"ה והדר אמרת הרובה לעשות כרבי ב"ש עושה ל"ק כאן "קודם בת קול כאן לאחר ב"ק ואיבעית אימא הא והא לאחר בת קול ורבי

אחרי רבים להטות (ב"מ ד' ע"ג) ויש לומר דהתם לא ילאה אלא לכבודו כדמוכח התם ועוד דהתם היה ענג רבים והתורה אמרה אחרי רבים להטות אבל הכא אדרבה בית הלל הוה רובא ונתן כנת קול אלא משום דנת שמי וכו' חריו שפי ואם חלמך אס כן מאי קאמר ר' יהושע היא דלמך אין משגיחין בנת קול הלא לא אמר רבי יהושע אלא אנת קול דר"ה וי"ל דלא כשמים היא משמע דלא להשיג כלל בשום בית קול: כגון

מסורת הש"ס
 (א) לקמן כ"ג ק"ה. (ב) וי"ד
 (ג) הל"ש רב הונא. (ד) וי"ד
 (ה) ר"ה וי"א ש"א קורה.
 (ו) וי"ד הל"ש והל"ש
 דכ"ה. (ז) לקמן ט"ו. (ח) ר"ה
 (ט) חולין מג. (י) וי"ד ט"ה
 פ"ה ה"ד ח"ס עירובין פ"ב
 (יא) וי"ד ח"ס עירובין פ"ב
 (יב) ר"ה מ' ש"ל.
 (יג) וי"ד ח"ס עירובין פ"ב
 (יד) וי"ד ח"ס עירובין פ"ב
 (טו) וי"ד ח"ס עירובין פ"ב

תורה אור השלם
 1. היקבם עיניו בראשו
 והכסיל בחשך הולך
 (וי"ד ח"ס עירובין פ"ב)
 אחר יקרה את בלם
 קהלת ב"ד

הנהגות הב"ח
 (א) ח"ס ד"ה וי"ד ח"ס
 וי"ד ח"ס עירובין פ"ב
 דרך מתי:

גילוי הש"ס
 ח"ס ד"ה וי"ד ח"ס
 דהשתא אפילו בבבוי
 דלא הוה רוחב י"ו אמה
 עיין לקמן דף טו ע"א
 ח"ס ד"ה ע"ה ש"ל יחיד:

מוסף רש"י
 מי שהיו לו שני בתים
 משני צידי רה"ר. וז'
 כנגד וז' עושה לחי
 מכאן ולחי מכאן. כמי
 פאת של אחד מן הבתים
 להיכר כפלתא. דקסבר ר'
 יהודה ב' מחילות הוה רה"ר
 מדאורייתא והא איכא שמי
 מחילות מעלייתא. מחילות
 של ב' בתים (שבת ג').
 ירושלים וכו' חייבין
 עליה משום רה"ר.
 דעיי' על ר"ס ה"א.
 שאלתיוס הרבה סוף לה.
 אבל עשוי דלחמיה
 נענלת לחי רה"ר. שאינה
 כנגד מדבר, שפאל דרך
 פתח כל שעה (לקמן ט"ה).

